

Motion till riksdagen 2012/13:Sk213

av **Johan Linander (C)**

Pensionsförsäkringars förmånstagare

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att begränsningarna i fråga om förmånstagare till pensionsförsäkringar bör tas bort.

Motivering

Den 1 januari 1994 ändrades kommunalskattelagens regler för pensionsförsäkringar så att även vuxna barn, över 20 år, kan insättas som förmånstagare till efterlevandepension. Tidigare kunde endast maka, make och sambo samt barn under 20 år få ut pengar från en avlidens pensionsförsäkring. Om inga sådana fanns tillföll det sparade kapitalet försäkringskollektivet, det vill säga andra försäkringstagare i försäkringsbolaget.

Regeringens motiv till att utöka kretsen av förmånstagare 1994 var att pensionsförsäkringar skulle kunna konkurrera med det nya individuella pensionssparandet (IPS), i vilket det sparade kapitalet tillfaller de efterlevande eller pensionsspararens dödsbo.

I den nu gällande inkomstskattelagen, som har efterträtt tidigare gällande kommunalskattelag, finns bestämmelser som reglerar vilka som får komma ifråga som förmånstagare till en pensionsförsäkring. Reglerna gäller såväl privata försäkringar som tjänstepensionsförsäkringar. I dagsläget är det make, maka, sambo (inklusive före detta makar och sambor), barn och makes och sambos barn.

Det innebär att barnbarn, syskon, syskonbarn eller andra familjemedlemmar inte får komma ifråga som förmånstagare. Konsekvensen blir en kraftig inskränkning av vissa medborgares frihet. Exempelvis kan ensamstående utan barn inte sätta in någon förmånstagare, vilket med tanke på att det rör sig om ett privat sparande är helt orimligt. Dessutom skulle en situation kunna uppkomma där försäkringstagaren får låta pengar gå vidare till sin sambos barn,

Fel! Okänt namn på

men inte till sina egna barnbarn eller till syskonbarn, vilket kan vara aktuellt om det egna barnet avlidit. Om av lagen godkända förmånstagare saknas försvinner pengarna rakt in i försäkringskollektivet.

Staten ska inte ha synpunkter på familjebildning, vilket blir fallet med den nuvarande lagen. Den som till exempel väljer att leva ensam och utan barn ska inte diskrimineras. Staten ska inte heller bidra till att vissa familjemedlemmar diskrimineras. Varför ska exempelvis försäkringstagarens sambos barn kunna bli förmånstagare, men inte ett eget barnbarn eller syskonbarn?

Skatteutskottet har behandlat denna fråga vid flera tillfällen, senast i mars i år. Trots detta väljer jag att åter lägga fram motionen. Det är dags för förändring nu.

Stockholm den 19 september 2012

Johan Linander (C)